

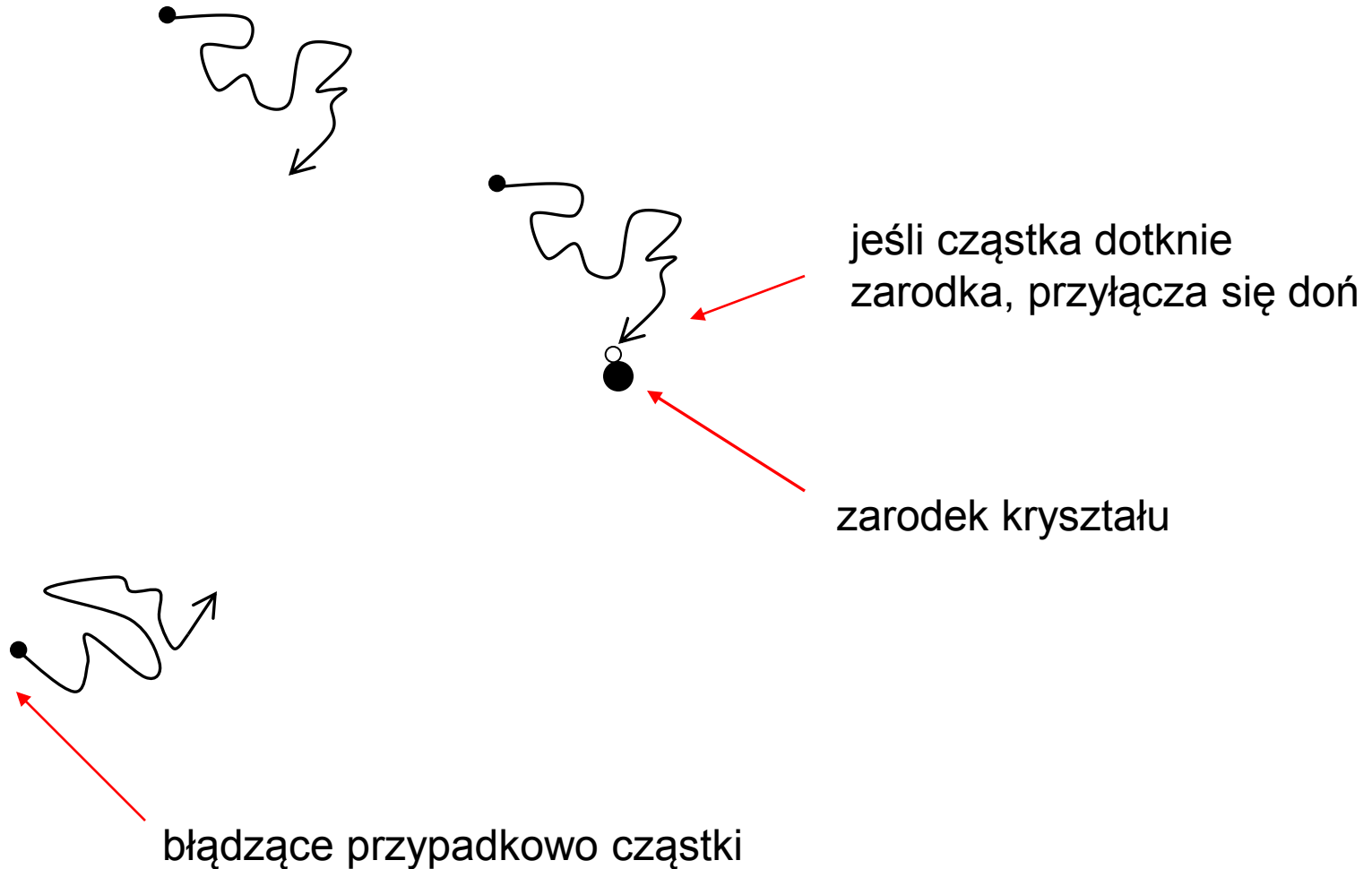
Symulacje komputerowe w fizyce

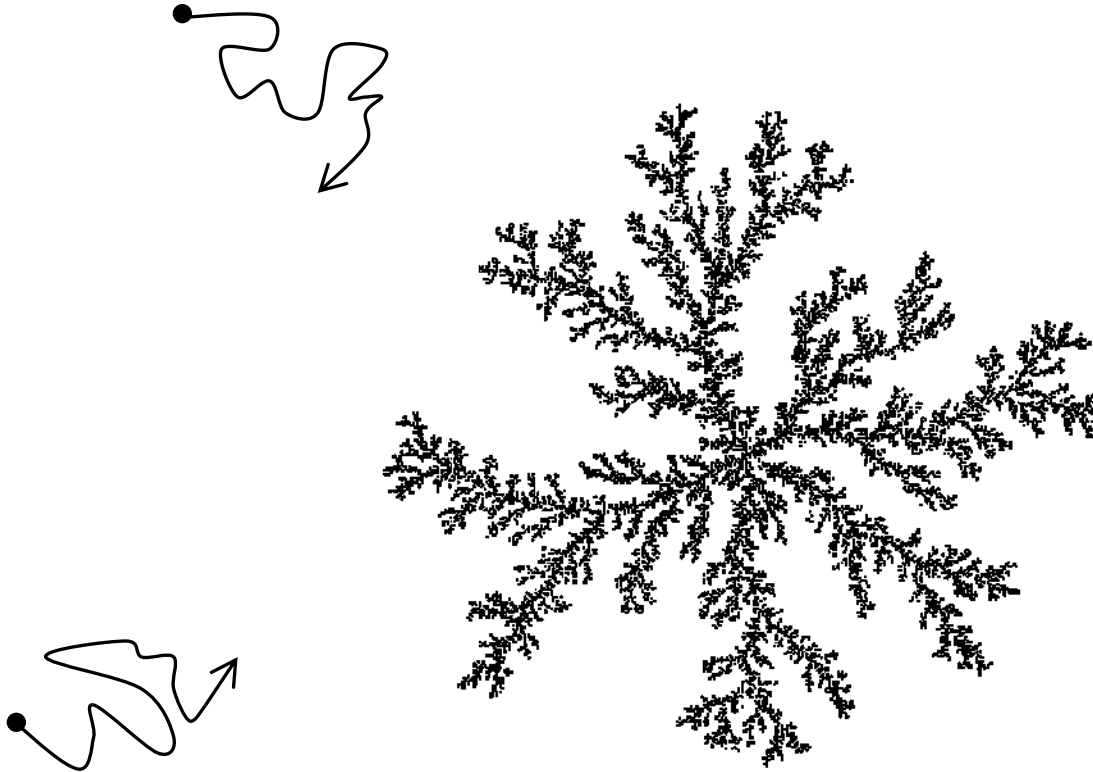
Ćwiczenia X – D.L.A.

Agregacja limitowana dyfuzją (DLA)

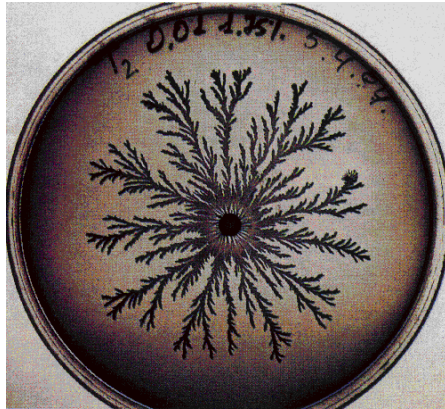
Witten & Sander (1981)

Po jakimś czasie...

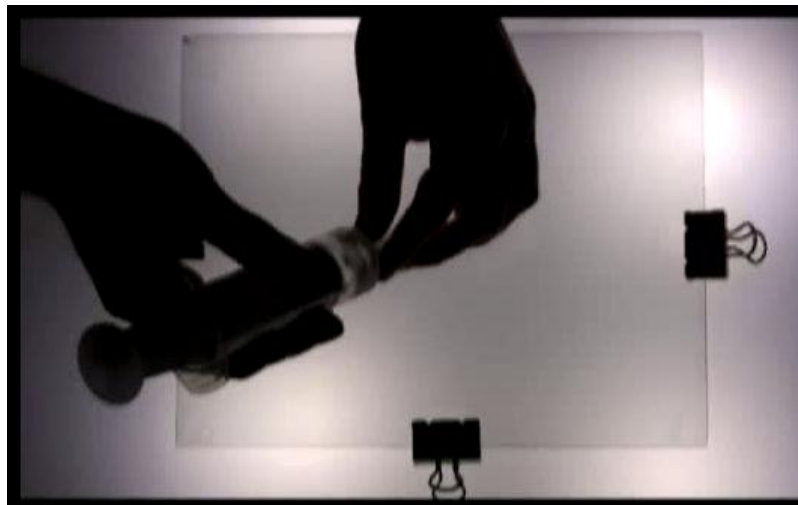
Eksperymenty

wzrost bakterii

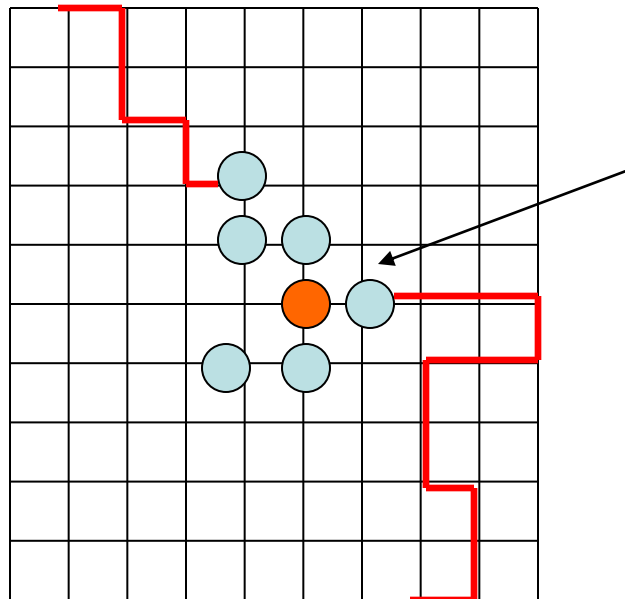

osadzanie elektrolityczne

palce lepkościowe

Wersja sieciowa DLA

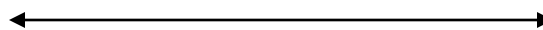
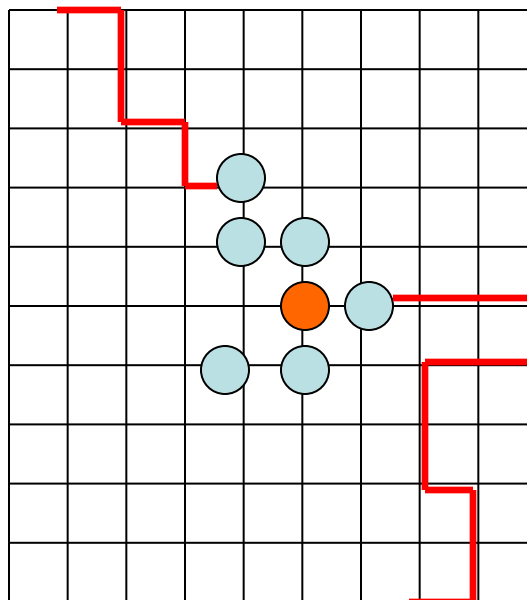
przylepia się jeśli jeden z najbliższych sąsiadów jest częścią agregatu

Pierwszy przypadek: klasyczne DLA

Przeprowadź symulację agregacji limitowanej dyfuzją na siatce

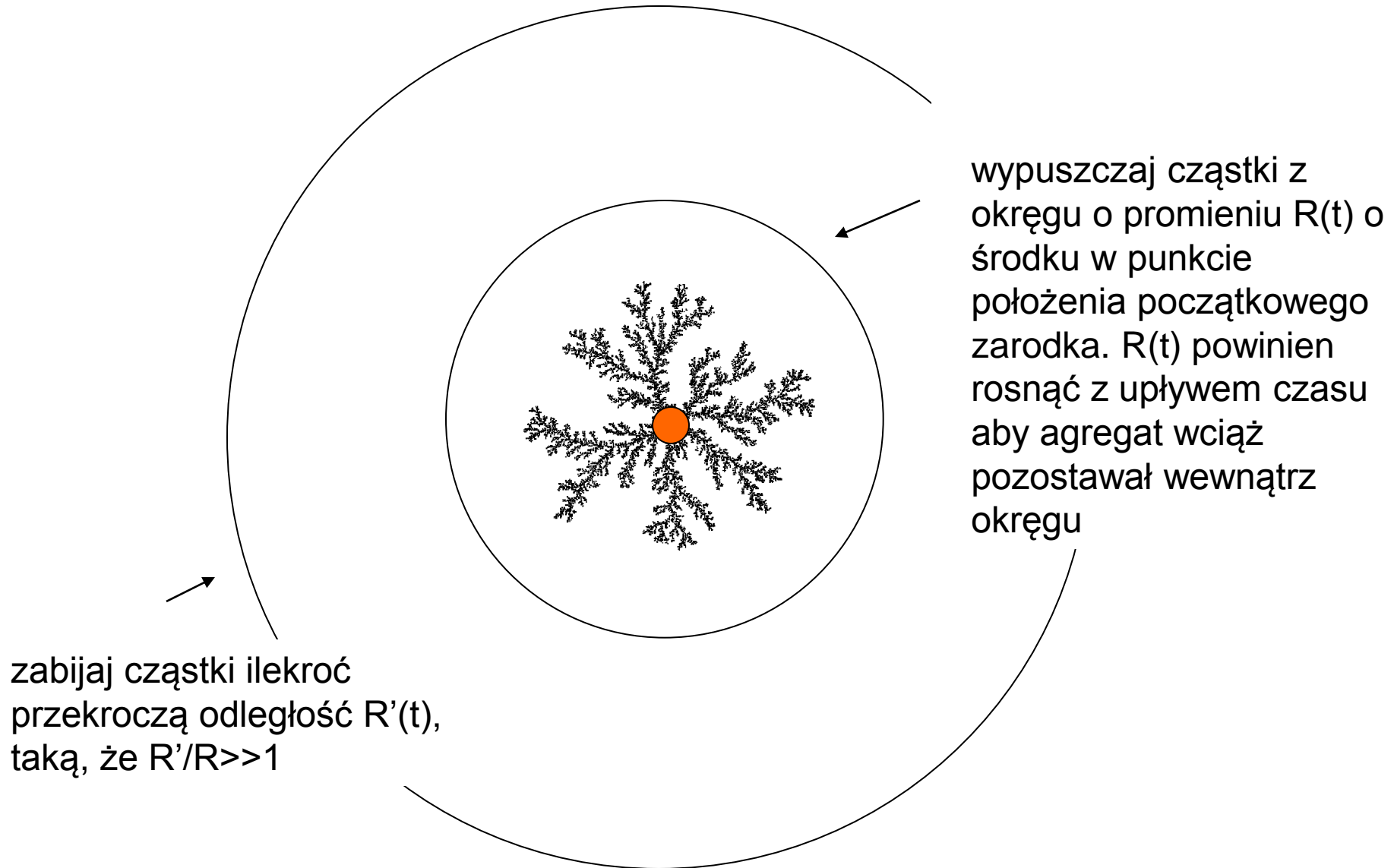
Przygotuj klatki odpowiadające różnym wielkościom agregatu (np. co 50 przyłączonych cząstek) i zrób animację ilustrującą dynamikę wzrostu

użyj ok. 10^4 cząstek

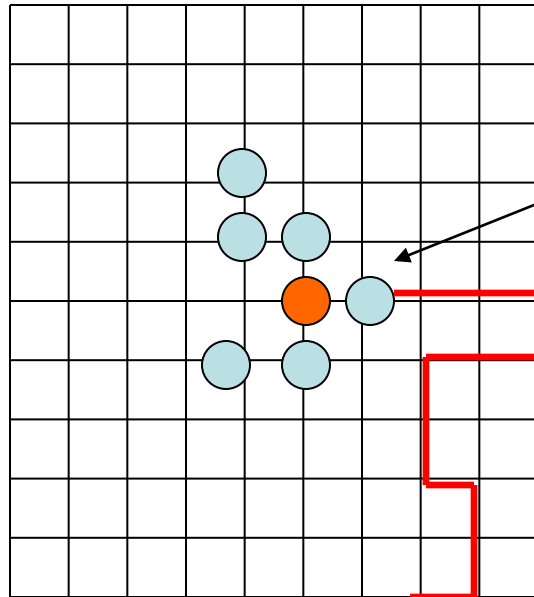

$N \sim 1000$

Kilka tricków (dla zaoszczędzenia czasu..)

Drugi przypadek: określone prawdopodobieństwo przyłączenia

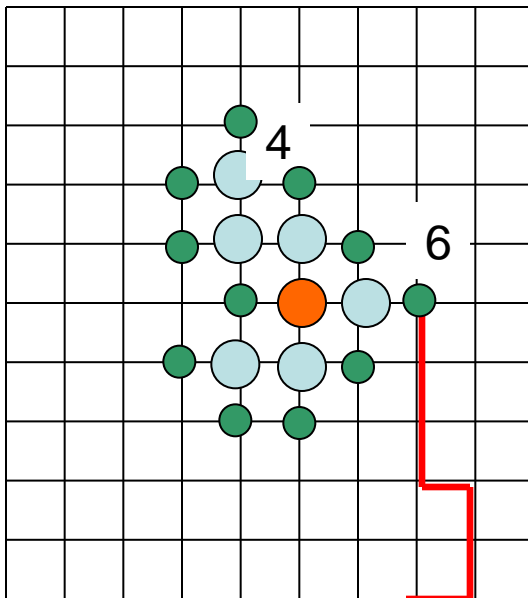
przylep się z prawdopodobieństwem p ,
kontynuuj błądzenie z prawdopodobieństwem
 $1-p$ (ale nie wolno wchodzić na klaster!)

spróbuj $p=0.1$, $p=0.01$

Jak teraz wygląda agregat?

Trzeci przypadek: redukcja szumu

Zamiast powiększać agregat w sposób natychmiastowy gdy tylko cząstka odwiedzi jeden z jego węzłów obwodowych, zapisuj ile razy każdy z tych węzłów został odwiedzony przez cząstkę (samą cząstkę zabijaj po tym jak dotarła do węzła obwodowego). Kiedy dla pierwszego z węzłów licznik osiągnie wartość M , dodaj go do agregatu a liczniki wyzeruj.

Spróbuj np. $M=10$. Jak teraz wygląda agregat?

● - węzły obwodowe

